

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Cap. VII. De extremis Temperantiæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

De extremis Temperantiæ.

*Quanam præcipue repugnant Temperantiæ?**Ασχημία, Intemperantia, & ἀναισθησία, Stupiditas.**Intemperantia quid est?*

Est actio temperantiæ omnibus modis contraria: Græcis dicta à puerilibus erroribus atque delictis.

Quanam igitur similitudo Intemperantiæ & lascivia puerili commune nomen dedit?

Ut puer, nisi à pædagogo coërceatur, & in officio suo retineatur, exultat, luxuriat, cupiditatemq; suam explere pergens, nihil nõ mali peragit: similiter cupiditates appetitionesve nisi à ratione domentur ac reprimantur, longius evagantes mentem ipsam disturbant.

CAP. VIII.

Intemperantiam ignavia deteriorem esse.

Uter delinquit magis, intemperansne an stupidus, qui nimium sectatur temperantiam?

Intemperans: Is enim quod sua voluntate omnia suscipiat & agat, majore reprehensione dignus est.

Quomodo hoc ostendis?

Magis voluntaria sunt quæ sponte per se & sine coactione aliqua eliguntur: Voluptates sine ulla coactione se nobis offerunt: Stupor verò nolentes sæpe obruit: Ergo intemperans deterior stupido.